

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ♠ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
בכורות-יש בכור		מאן דאמר									
מימרא											
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, רבי יוחנן אומר: אין לו בכור לנחלה	איתמר: [ר' יוחנן]									♣	◇
יש לו בכור לנחלה.	ר"ש בן לקיש:									♣	◇
אין לו בכור לנחלה - דהא הוה ליה ראשית אונו	רבי יוחנן:									♣	
יש לו בכור לנחלה - גר שנתגייר כקטן שנולד דמי.	ר"ש בן לקיש:									♣	
ואזדו לטעמייהו										■	
דאיתמר, היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר, ר' יוחנן אומר: קיים פריה ורביה	[רבי יוחנן]:									♣	◇
לא קיים.	ר"ש בן לקיש:									♣	◇
קיים (ישעיהו מ"ה) לא תוהו בראה לשבת יצרה	ר' יוחנן:									♣	
לא קיים פריה ורביה - גר שנתגייר כקטן שנולד דמי.	ר"ש בן לקיש:									♣	
וצריכא, דאי איתמר בהא קמייתא - בהא קאמר רשב"ל, משום דבהיותו עובד כוכבים לאו בני נחלה נינהו, אבל בהא - אימא מודה ליה לרבי יוחנן דלא תוהו בראה לשבת יצרה, והא עבד ליה שבת ואי איתמר בהא - בהא קאמר רבי יוחנן, אבל בהא - אימא מודה ליה לר"ש בן לקיש, צריכא.										■	◇
מי שלא היו לו בנים, ונשא אשה שכבר ילדה עודה ושפחה ונשתחררה, עודה עובדת כוכבים ונתגיירה, ומשבתה לישראל ילדה - בכור לנחלה ואינו בכור לכהן.	תנן:									♣	◇
ילדה ממאן?										♣	◇
אילימא מישראל שלא היו לו בנים										!	♣
מאי איריא גיורת ושפחה? אפילו בת ישראל נמץ אלא לאו - מגר שהיו לו בנים ונתגייר, וקתני בכור לנחלה										♣	◇
לא, לעולם מישראל שלא היו לו בנים, ואינו בכור לכהן איצטריכא ליה, לאפוקי מדרבי יוסי הגלילי										!	◇
בכור לנחלה ולכהן, שנאמר (שמות י"ג) פטר רחם בישראל - עד שיפטרו רחם מישראל	רבי יוסי הגלילי:									■	!
קמ"ל דלא.										!	
היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים, ונתגייר - יש לו בכור לנחלה	ת"ש:									♣	◇
הא ודאי רבי יוסי הגלילי הוא, דאמר פטר רחם בישראל - עד שיפטרו רחם מישראל, ויליף איהו מינה דידה.	רבינא ואיתימא רב אחא בריה דרבא:									!	◇
לוייה שילדה - בנה פטור מה' סלעים.	רב אדא בר אהבה:									■	◇
דאיבער ממאן?										^	
אילימא דאיבער מכהן ומלוי										!	
מאי איריא לוייה? אפילו ישראלית נמץ										♣	
אלא דאיבער מישראל										!	
(במדבר א') למשפחותם לבית אבותם כתיב										♣	
דאיבער מעובד כוכבים ולא תימא אליבא דמאן דאמר אין מזהמין את הולד, אלא אפילו למאן דאמר מזהמין את הולד - לוי פסול מיקרי.	רב פפא:									!	◇
לעולם דאיבער מישראל, ושאני התם דאמר קרא פטר רחם - בפטר רחם תלא רחמנא.	מר בריה דרב יוסף - רבא:									!	◇
מי שהיו לו בנים ונשא אשה שלא ילדה, נתגיירה מעוברת, נשתחררה מעוברת - ילדה היא וכהנת, היא ולויה, היא ואשה שכבר ילדה, וכן מי שלא שהתה אחרי בעלה ג' חדשים ונשאת, וילדה ואין ידוע אם בן ט' לראשון אם בן ז' לאחריו - בכור לכהן ואינו בכור לנחלה	תנן:									♣	◇
מכלל דכהונה ולויה פטורין										■	♣

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:	מימרא- statement ♣ קשיא- challenge ♣ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
--	--

		Talmud Navigator										
בכורות- יש בכור	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
דאיעבר ממאן?									^			
אילמא דאיעבר מכהן ולוי									!			
מאי איריא כהנת ולויה? אפי' בת ישראל נמי?									ג			
אלא דאיעבר מעובד כוכבים									!			◇
כהנת פטורה?									ג			
כהנת שנתעברה מעובד כוכבים מהו?	והאמר רב פפא, בדיק לן רבה:								ג	■		◇
ואמינא ליה: לאו היינו דרב אדא בר אהבה	[רב פפא]								ג	■		
דאמר ליה: הכי השתא בשלמא ליה - בקדושתה קיימא	[רב אדא בר אהבה]									■		
לוייה שנשבית או שנבעלה בעילת זנות - נותנין לה מן המעשר ואוכלת	דתניא:								ג	■		
אלא כהנת, כיון דאי בעיל לה - היא זרה									ג			◇
הניחא למר בריה דרב יוסף משמיה דרבא דאמר דאיעבר מישראל - מוקי לה בדאיעבר מישראל, אלא לרב פפא. במאי מוקי לה?	[מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא:]											◇
לעולם דאיעבר מכהן והיא בת ישראל, ואמאי קרי לה כהנת - דבנה כהן.												◇
כהן שמת והניח בן חלל, רב חסדא אמר: הבן חייב לפדות את עצמו	איתמר: [רב חסדא]											◇
אין הבן חייב לפדות את עצמו.	רבה בר רב הונא:											◇
כל היכא דמת האב לאחר שלשים. דכולי עלמא לא פליגי דאין הבן חייב לפדות את עצמו - שהרי זכה אביו בפדיונו.												■
כי פליגי - היכא דמת האב בתוך שלשים יום												◇
הבן חייב לפדות את עצמו - דהא לא זכה אביו בפדיונו	רב חסדא:											◇
אין הבן חייב לפדות עצמו - דאמר ליה אתינא מכה גברא דלא מצית לאשתעווי דינא בהדיה.	רבה בר רב הונא:											◇
נתגיירה מעוברת - בכור לכהן	תנן:											◇
ואמאי? לימא ליה אתינא מכה גברא דלא מצית לאשתעווי דינא בהדיה												
שאני עובד כוכבים - דלית ליה חיים.												◇
כהן שמת בתוך שלשים והניח בן חלל - הבן חייב לפדות את עצמו שלא זכה האב בפדיונו, מת לאחר שלשים יום - אין הבן חייב לפדות את עצמו. שהרי זכה האב בפדיונו.	רבי שמעון יאסיניא אמר רבי שמעון בן לקיש:											◇
וכן מי שלא שהתה אחרי בעלה ג' חדשים וכו':												■
בכור לנחלה הוא דלא הוי, הא כפשוט שקיל ואמאי? לזיל לגבי האי - ולידהייה, ולגבי האי - ולידהייה												ג
לא נצרכא אלא לבא אחריו, וה"ק בכור לכהן, והבא אחריו - אין בכור לנחלה	רבי ירמיה:											◇
ולכתבו הרשאה להדדי?												ג
וכי תימא מתני' שלא בהרשאה												!
הא מוקמינן לה קמן דבהרשאה												ג
מסייע ליה לרבי ינאי												!

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה ■
מקרא-key:	

בכורות-יש בכור		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוכרו ולבסוף נתערבו - כותבין הרשאה זה לזה, לא הוכרו ובסוף נתערבו - אין כותבין הרשאה זה לזה.	דא"ר ינאי:											◊	:172
אי זהו בכור לנחלה ולכהן:												■	:172
המפלת שפיר מלא מים, מלא דם, מלא גנינין. המפלת כמין דגים וחגבים שקצים ורמשים, והמפלת ליום ארבעים - הבא אחריהם בכור לנחלה ולכהן.												◊	:172
יוצא דופן והבא אחריו - שניהן אינן בכור לא לנחלה ולא לכהן	[ת"ק]											■	:172
הראשון - לנחלה, והשני - לחמש סלעים.	ר"ש:											■	:172
ראשון לנחלה לא - (דברים כ"א) וילדו לו בעיניו, לחמש סלעים נמי לא - (שמות י"ג) פטר רחם בעיניו, שני לנחלה לא - (דברים כ"א) ראשית אונו בעיניו, לחמש סלעים נמי לא - קסבר: בכור לדבר אחד - לא הוי בכור.	[ת"ק]											◊	:172
הראשון - לנחלה, והשני - לחמש סלעים ר"ש לטעמיה, דאמר: (ויקרא י"ב) תלד - לרבות יוצא דופן והשני לחמש סלעים קסבר: בכור לדבר אחד - הוי בכור.	ר"ש:											■	:172